

Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Szerző: Gy. M.
Cím: Tavaszi ruhák a korzón

Forrás: Uj Nemzedék

Bp.
(F. 14)

1921 III/27
(Idő)

(Köt. v. füz.) (O)

Osztályozás

Tárgy

391.01

Hely

Idő

"1921"

Személy

Tavaszi ruhák a korzón

— Az Uj Nemzedék tudósítójától —

Kurta kis szoknyáját meglibbentette, lengő szallagos kalapját fejébe nyomta, válláról a meleg déli órákban szinte lekivánczolt a sutyásos, himzett köpeny, úgy sétált végig a dunaparti korzón, a Kossuth Lajos-utcán Váci-utcán, vagy ahol akarod. Találkozott vele, utána fordultál s a szemedben megmaradt egy élesen kivágott figura, a korzó döntő formája, az új pesti divat, melyhez jól-rosszul, ügyesen és ószrevehetően, de buzgón hasonlítani igyekeznek az ezt követő formák, a tavalyi átalakítottak, régről elővett elfelejtettek.

Nem igazodik mindenben francia szülőanyjához, a párisi divathoz, honnan utasítások, módosítások jönnek időnként, — ezen a tavaszon például a szoknyát parancsolta hosszabbra, a rakoncátlan bakfislánya, a pesti divat nevetett rajta egyet, felrántotta a vállát és azért is — még rövidebbre vette. Ha játék, hát legyen frivol. S a Dunaparton kitett padokon sütkérező, kényelmeskedő gavallérok az idén is bőséges panorámájuk lesz, szabadon, immár csaknem térdig szemlélhetik az előttük ellibegő, feszescharisnyás lábacskákat, melyeket tulajdonosnőjük önérzettel rakosgat a korzón, pedig ha hallaná a róluk szóló megjegyzéseket, szabadszáju összehasonlító kritikákat, valószínűen sajnálná a tényrnyi szöveget, mit szabónője lespórolt a szoknyája hosszából — ha előnytelen a kritika, ugy hiúságból, ha előnyös, ugy méginkább. Feltéve, ha egy kevés józtlés maradt még az ilyen divatkirálynőben.

Ellenben szépek az újdivatu köpenyek, melyek kiszorítják a soká uralkodott kosztüm-viseletet. Többnyire drapp, vagy szürke világos posztóból valók, rózsaszín, ujjvörös, vagy egyéb élénk színekkel dusan telehimezve. A formájuk, bő ujjuk, meg a gesztus, ahogy a nők elől összefogják, valahogy eszünkbe juttatnak egy speciális magyar ruhadarabot, a kivarrot subát, az alföldi paraszt szemefényét, mely a maga eredetiségében ugyancsak groteszkül hatna itt a pesti utcán, de így, elegáns és kecsessé formázva női kiadásban, kedves látvány a szemnek. Mintha nemis Páris találmánya lenne ez a viselet, hanem a magyar puszták levegője küldte volna a városba együttérzést szimbolizálni vele. Még a kivarrás is magyaros jellegű néhol.

A ruhák még mindig egybeszabottak, végig egyformán bővek, sok gombdisszel. A csipkék alkonya is bekövetkezett, száműzték e finom, lengő gyönyörűségét nagyanyáinknak, csak fehérneműt díszítenek már. A eikoruyáikban megbújt fantázia himzése kívánczozik a felsőruhákon.

A libegő-szallagos kalapok bájosak, de csak egészen fiatal arcokhoz. Régen vonultatott fel ennyi színt a tavasz, virág, selyemszallag, toll élénk színellentétek tarkítják a kalapdivatot; az alakjuk még kicsi, fejbenyomható, de nyárra széles formákat harangoznak be a párisi előfutárok. Hogyne, hisz oly csekélység ma egy kalapnak ára, akárki beszerezheti magának többször is egy szezonban...

A cipőkkel nem bánik olyan szigorúan a

divat. Megengedi, hogy olyant is hordjunk, amilyen van, de a mélyen kivágottnak előnyt ad a többi mellett. A harisnyától azonban megköveteli, hogy a ruha színével egyenlő legyen.

Egyéb követelményeiben lazább az álláspontja, mint máskor, nem bánja a napernyők minő anyagból vannak, azt se veszi zokon, ha a ridikül belső bélése valamivel halványabb a harisnyakötő tónusánál. Csupán abban helyezkedik diktaturai alapra, hogy a benne meghuzódó tárcánknak duzzadni kell kékhasu bankóktól, mert akik nem rendelkeznek ilyen erőszénnel, azok könnyen sztrájkolók, felforgatók, ellenforradalmárok lesznek az ő birodalmában s ha ezek mindnyájan szövetkeznek ellene, még megdönthetik szuverén világhuralmát divat öfelségének.

Gy. M.